

Szerkesztőség:

I-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hírde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamások ki-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

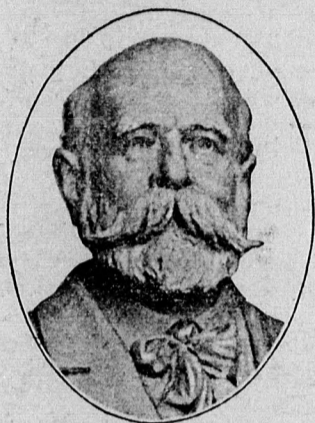
Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Ünnepünk.

A mi éveken át tervezgetésünk, vágya-
kozásunk tárgya volt, az elmúlt vasárnapon
íme valóra vált.

Abonyi Lajos szobra áll városunk fő-
terén, hirdeti kiváló írónk emlékét és di-
csóit a magyar néplélek nagy ismerőjét és
kutatóját.

A kiváló író, a nemes emberbarát szü-
lő városától kapta érdemeinek szerény el-
ismerését.

Az ő emlékének megmentésével emlé-
ket állítottunk hazafias érzületünknek és a
nemzeti irodalom megbecsülésének s szere-
tetének és ez a szobor nagyobb dicsőséget
áraszt reánk, mert messze századokban ma-

gasztalni fogja a mi hazafias lelkünket és
bizonyoságot tesz arról, hogy a kultúra sze-
retetében a nagy magyar alföld népe fel-
emelkedett a művelt nemzetek színvonalára.

A szobor eszméjének keletkezésekor
kisméretű, mondjuk családi ünnepélyt ter-
veztünk, de azon előkelő társadalmi állású
emberek, az ország első rendű kulturális
intézményeinek képviselői nagy országos
ünnepévé avatták, mely minden ízében nagy,
impozáns, nemzeti volt. Az egész ország e-
gyütt ünnepelt velünk.

Az idő is kedvezett, az első igazán ta-
vaszi nap derűjében is folyt le.

Már jóval az ünnepély kezdete előtt
nagy számú közönség töltötte meg a nagy
tért. Egész Abony közönsége ünnepi han-
gulatban várta az ünnepély kezdetét. Fel-
vonultak a különböző társadalmi körök zász-
lójuk alatt.

A megérkező idegen vendégek gyö-
nyörködtek az impozáns festői tömeg felett.

A család tagjai, élén az özvegyvel és
fiával, csaknem teljes számban megjelentek.
A Kisfaludy és Petőfi társaság képviselét-
ben Vargha Gyula főtitkár, Szana Tamás,
Endrődi Sándor, Dr. Agai Adolf, Prém Jó-
szef, Baroti József, a pozsonyi Toldy-kör
Márton József, a nemzeti színház képvise-
letében Somló Sándor, Mihályffy Károly,
és Odry Árpád jelentek meg, a Népszínhá-
zét Reiter Sándor főv. számtanácsos gaz-

dasági igazgató, Czegléd várost Dely Béla
h. polgármester, a N-körösi ev. ref. főgym-
náziumot Benkó Imre, Dr. Joó Imre, és
Horváth József, a mármharoszigeti „Szilágyi
István kört” Györe János képviselték. Közé-
letünk előkelőségei nagy számmal jelentek
meg. Rakovszky István vb. t. t. államszám-
vevőszéki elnök, Gulner Gyula orsz. képvil-
selőnk, br. Harkányi Frigyes, dr. Réthy László
ac. tagok, Thury Gyula festő művész, Jan-
kovits Gyula szobrász művész, és közélé-
tünk még számos kiválósága emelte az ün-
nepély fényét.

A műkedvelő dalárda kiváló szépen
előadott Hymnusa nyitotta meg az ünne-
pélyt.

Lévay Mihály apát plébános költői
szavakkal méltatja Abonyi Lajos érdemeit.
Magasztalja mint embert, kit a nemes er-
kölcsök határtalan szeretete, polgártársainak
és a magyar hazának java vezetett egész
életén, kit mi Abonyiak már azért is külö-
nösen megbecsültünk életében és tiszteljük
haló porában.

Magasztalja az író, a költőt, a magyar
néplélek buvárát, kinek minden tollvoná-
sát ezen lélek megismeréséből eredett zo-
mánéz vonja be.

Beszéde közben lehullott a lepel, és
láttuk érezbe öntve az ő nemes vonásait.
Az a jóságos tekintet, mint a hogy őt az
életben ismertük, sugárzott felénk a szobor-

TÁROZSA.

Abonyi Lajos szobránál.

Megjött a költő, itt van újra köztünk,
Nyíló tavasz volt, mikor elhagyott;
Virult a táj, de bánat ült az égre
S könyvével sirt el téged, nagy halott!
Most itt vagy újra, fény derült az égre
S e fény szívünkbe is beköltözött,
Örömvirág kel mindenütt nyomába,
Hisz itt vagy, itthon, hiveid között!

Jóságos arcod int felénk szeretve,
Ez arc, melyet feledni nem tudunk!
A néma érz beszél, szívünk megérti
Igédet, bölcs, áldott mentorunk;
Szemed körültekint s — melyet szerettél —
A nép feléd siet, megismered;
Szívében zsong az érzelem s kiárad,
Szerelme hív: jőjj, foglalj el helyed!

Óh nézd ez arcokat, hiszen sokáig
Figyelve nézte lelked őket itt,
Óróm derűje, vagy a bú homálya
Téged mindig e nép körébe vitt;
Szived megérté, hogyha szive fajva,
Panasz-szavát merengve mondta el,
Visszhangja csendült lelkeden e szónak;
S neked, atyánk, köztünk ne volna hely?!

Óh van helyed, nem itt csupán e téren,
Szívünkbe' mélyen, ott a te helyed!
Hét éve elhagyál, de nem felejt el
Abony lakója, áldja nagy neved;

Ki úgy szeret, oly lángolón, oly égve,
Amint te, azt feledni nem lehet!
Lelked sugára felragyog közöttünk
S megihlet minket áldó szellemed.

Megihlet, hogy sosem legyen feledve
Tündöklő példád, drága mesterünk!
Egymást megértve, szív a szívre hajlik
S a gyűlölet-ég utjára nem megyünk;
Óh légy ezerszer áldva bú vezérünk,
Örökséged még él, el nem vezett!
Szobrod tanítson, intsen, hogy megértsük
S hiven kövessük tiszta szellemed!

Lévay Mihály.

Piroska és Berczi.

Írta: Türr A. Viktor.

Berczi és Piroska a tűzoltók vigalmában
meglátják, a jótékony nőegyleti bálban megismerik
és a jogások multságán rettenetesen megszeretik
egymást.

Felesleges tán mondanom, hogy Berczi fess
fiatal ember, homlokára borult hajjal és kis bajusz-
szal; Piroska pedig igen csinos leányka, hamis
fekete szemekkel, csintalan mosolylyal, s borzas,
szintén homlokra fésült hajjal, a mely olyan
„herezig” kifejezést ad fejcskéjének.

Egy álarozos bálban azután örök hűséget és
szerelmet esküsznek s fogadnak egymásnak —
egyelőre azonban csak önmagukban.

Az ajkak tehát hallgatnak, s sováran epedő
égető szemek azonban mindent megmagyaráznak.

A két szív — a dominó alatt — gyorsan
összeforr.

Mikor elválnak, pihegve, lihegve, susogva s
pirulva így szólnak:

— A viszontlátásig!

— Ó vagy senki! — rebegik az ajkak.

Egy leírhatatlan mosoly, egy gyöngye, de azért
kincseket érő kézszerítés és azzal elválnak.

Fáradt lábakkal, álmos szemekkel, borzas
fővel, sápadt arccal, ketyegő szívvel, boldog re-
ménynyel érkeznek haza.

Piroska turbékoló galambokkal, Berczi an-
gyalokkal álmodik. — Legyen boldog ébredésök!

I.

Piroska otthon.

Vasárnap van. Tizenegy óra délelőtt.

Piroska a pamlagon ül és a helvi lap béli
tudósításait szeretné olvasni, ha gondolatai másfelé
nem kalandoznának.

Fekete fűrtös fejcskéjét, harmatesöppentette
kis keze cséjére hajta, mélézva ábrándozik.

Feltűnnek előtte a béli szép emlékek cso-
portjai.

Arca el-elpirul, szíve meg-megdobban.

Látja a karcú alakokat deli férfiak karjain,
látja önmagát Berczi karjaiba s hallja a suttogó,
édes szavakat.

Piroska ajka mosolyog, szíve gyorsabban
dobog, ezen aranykeretű képek szemlélésével.

Én Istenem! hogyne, mikor még csak 17
éves s először szerelmes.

Szép idők, boldog álmok!

II.

Berczi otthon.

Vasárnap van. Tíz óra délelőtt.

Berczi egy ruganytalan széken ül, kopott
tintás íróasztala mellett.

ról is Magasztalobbat szobrászról nem mondhatunk, mint, hogy lelket öntött az életlen érzébe. Ez Jankovich Gyulának minden ízében sikerült szobra, Abonyi Lajos szobra, mert abban az ő egész valója elevenedik meg. Gratulálunk a kiváló művészek ezen alkotásáért, ki az ünnepély alatt lelkes ovációban részesült.

Vargha Gyula a Kisfaludy társaság főtitkára az összes irodalmi társaságok nevében emelkedett hangú megemlékezéssel köszöntette Abonyi Lajos emlékét, kinek művei mindenkor igaz tükre maradnak a magyar alföld lakóinak.

A szoborbizottság, a Kisfaludy társaság, a Petőfi társaság koszorúja elhelyezése után Somló Sándor a Nemzeti színház koszorúját tette le hódolatul a szobor talapzatához. A küldöttségek egyenként járultak koszorúikkal a szobor elé. Remek koszorút hoztak a Népszínház, Czegléd, város, a nkörösi ev. ref. főgymnasium, az abonyi polgári iskola és tanítóikara, az abonyi aesthetikai társaság.

Grf. Keglevich Gáborné, Blaha Lujza, és Telekiné Munkácsy Flora, Vidor Pálné, Rozsnyay V. H. Kálmán küldöttek koszorút.

Ezután Kiss Zsigmond kiváló szépen szavallta el Lévy Mihály ez alkalomra írt odáját, melyet lapunk tárczarovatában közlünk.

Máthé József főjegyző őszinte szívvel köszönte meg a szobor létesítését, azt a város örizetébe átvette. A dalárda énekével a külső ünnepély lezárult.

Az ünnepély alkalmából számos távirat és üdvözlő levél érkezett.

Berzeviczy Albert vallás és közoktatásügyi miniszter a következőket táviratozta: „Abonyi Lajos szobrának leleplezésénél őszinte sajnálatomra személyesen nem lehetek jelen. De távolból is kegyelettel adózom jeles írónk emlékének, ki a magyar gondolkodás és érzés egyik hivatott tolmácsolója vala, s kinek neve sokáig élni fog a Duna és Tisza partjain.“ Pestmegye alispánja a megye képviselőire Gulner Gyula képviselőnkre kérte fel és köszönetét és elismerését fejezte ki városunk közönségének a szobor létesítéséért.

Szivar helyett pennája végét tartja szájában. Szivaráról . . . azaz tolltartójáról a hamut akarván levérni — egész kezét betintázza.

Átkozott való! Tegnap és — ma!

Arca elborul, lábával nagyot toppant. Látja a szép alakokat, a csiszolt padlaton végig balanczírozni, mi több, látja önmagát trabuccoval szájában, Piroska oldala mellett — teázni.

Berezi nagyot sóhajl. Szőke fűrtjeit ugyancsak fésüli tintás ujjjaival.

Berezi szíve lassabban ver, ha rá gondol a multra. Én édes Istenem, hogyne, mikor nuszonyegyszer szerelmes és csak 22 éves!

— Birnom kell őt, ha mindjárt 300 frt. évi jövedelem biztosíthatom is számára, — kiált fel a „reményteljes“ joggyakornok és az órára tekint mely csendesen veri a tizenegyet.

III.

Piroskájék „szalon“-jában.

Kopognak.

— Ah. Ez „ő.“

Berezi belép.

Piroska fülüg pirul — Berezi elvörösödik.

Édes zavar! Zavart édesség!

Piroska „bársony“ ajkain „drága“ mosolylyal fogadja Berezit és „ezüstcsengésű“ hangon üdvözl.

Méltóztatik látni, hogy ebben az anyagi világban, még a szerelmesek között is van mindennek értéke.

Bársony ajak, drága mosoly, ezüst hang.

— Van szerencsém tiszteletemet tenni! — rebegik Berezi rózsástalan ajkai.

Berezi ezuttal természetes állapotban jelenik meg; a mennyiben a bálokban természetellenes, fölsmögött gyűrűs fűrtjei, most már saját gyűrűlenségükben fogják körül koponyáját.

Beöthy Zsolt kiváló írónk „a magyar nép lélek egyik legkiválóbb költőjének emlékezetét és ünneplőit köszönti.“

Az ünnepélyt 125 teritékes banquet követte az új városháza nagy termében. Az országos és helyi társadalomnak színe-java volt képviselve. A harmadik fogás után felemelkedett Lévy Mihály és magasan szárnyaló beszédében özv. Márton Ferenczét köszönti fel. Magasztalja benne a nőt, ki férje nagy hivatását megértve, hatályosan közreműködött abban, hogy a kiváló író tehetsége érvényesült. Gulner Gyula az irodalom és művészet igaz szeretetétől sugalmazott beszédében Vargha Gyulát a Kisfaludy társaság főtitkárát élteti. Teszay László a megjelent vendégeket éltette szellemes toasztjában. Vargha Gyula szerényen elhárítja a reáhalmozott dicséreteket, úgy vélvén, hogy az a Kisfaludy társaságot illeti, tejtogelt annak működését a multban és vágyait, törekvéseit a jövőben. A nemzet felvirágzásán működő egyének egyik kiváló alakjára, a szeretet apostolára, Lévy Mihályra üríti poharát. Rakovszky István a szobor megalkotóját, Jankovich Gyula szobrász művészt élteti. Eudródi Sándor bejelenti, hogy Abonyi Lajos művei össz kiadására nyert megbízást és Abony város közönségét élteti. Kiss Zsigmond Márton Ferencz emlékét dicsőíti, ki mint polgár és emberbarát maradandó irt hagyott társadalomunkban. Dr. Agai Adolf Véli Miksát köszönti fel szellemes beszédében, kiemeli, hogy a szoborbizottság lelke és az ügy mozgató eleme volt. Kubicsék János és Merva Imre hatásos beszéd kíséretében Abonyi Lajos emlékét ünneplik. Baró Harkányi Frigyes Márton Józsefet, a pozsonyi Toldy kör küldöttjét élteti. Rakovszky István Somló Sándort köszönti fel. Somló Sándor a Nemzeti színház igazgatója vissza emlékezve Gulner Gyula államtitkári működésére, őt mint az irodalom és művészet nemzeti irányú fejlődésének előharcosát ünnepli. Takács József, e kiváló szónok mindenkit lebilincselő toasztjában a magyar néplelek hatalmának győzedelmére üríti poharát. Gulner Gyula szellemes hasonlatokban és példázatokban gazdag beszédben a hölgyeket és különösen Rakovszky Istvánnét köszönti fel. Rakovszky István br. Harkányi Frigyes és Antos Jánost, társadalomunk két kiválóságát élteti. Prém József Thury Gyulát, Thury Gyula Abonyi Lajos emlékére üríti poharát.

A társaság a legkedélyesebb hangulatban töltötte el a hátralevő időt, míg a vidéki vendégek elutazása nem következett.

Az egész ünnepély fényvel és méltóságosan folyt le. Elismerés illeti a szoborbizottságot a rendezésért, élén Lévy Mihály apát plebánossal,

Piroska ellenben most még bájosabb, amennyiben h á z i a s a n felöltözve nagyon jól fest; mert a bálokban tündériesen „kiöltözve“ volt, — mint azt különben a divat parancsolja.

És e szerény toilletten Berezi nagyobb gyönyörrel nyugtatja szeméit, mert most csak s e j t, de akkor l á t o t t.

— Azt hittem, hogy már el is felejtett bennünket, — zengedezi Piroska piruló arczezal.

Berezi melodikus hangon válaszolja:

— Ah, hogy gondolhat ilyet, kisasszony.

— Én Istenem, a férfiak oly hamar felednek, — vélekedék Piroska.

— Lehet, de Nagy Bertalan — soha, ha erre okot nem adnak — szavalja Berezi.

IV.

A mama előtt.

— Szeretsz tehát angyalom, drága kedvesem?

— Tied vagyok örökre, édes Berezim.

És a boldog frigyre ráli a forró szeretet az édes csókokat. Az első után következik a második, hogy annál erősebb legyen a pecsét. A harmadik vagy századik után belép — a mama.

Piroska kisasszony oly piros mint a róza, Berezi úr mint a pipacs.

A mamának azonban nem kell magyarázat. Az ő gyakorlott és tapasztalt szeméi eleget láttak, hogy kimondja a — szentenciát.

Ki is mondja rögtön, sietvén a szerelmes fiatalokat melegében megáldani:

— Legyetek boldogok!

— A függöny legördül; a vizjáték, a mely házassággal végződik — be van fejezve.

Lesz ugyan még folytatása, de ahhoz nekünk semmi közünk.

ki nem kimélve semmit, heteken át fáradhatatlanu dolgozott a szoborügy érdekében. Schol egy zökkenés, sem fennakadás elő nem fordult, a nagy ünnepélyhez méltóan, emelkedett hagulatban veti részt társadalomunk minden rétege.

Végül még Véli Miksa érdemeinek kell itt külön elismerő sorokat szentelnem.

Éveken át fáradozott a szobor alap létesítésén. Műkedvelői előadásokat rendezett, gyűjtéssel iparkodott a szobor alapot növelni. Éveken át láttuk itt is, ott is a szobor érdekében működni.

Elsősorban is tehát őt illeti meg a babér, az elismerés az ünnepély sikere fölött és azt hiszem ezen nézetem egyhangú tolmácsolása egész társadalomunk elismerésének.

A szobor pedig álljon és a jövő századokban is hirdesse Abonyi Lajos nagy érdemeit és tanúsítsa a mi elismerésünket a nagy szellem iránt. Hirdesse a nemzeti irodalom megbecsülését és vele az egész magyar nemzet dicsőségét!! R.

Adózás. — Létminimum.

Nemzetállamban az adózást a nemzet önmagának szavazza meg. Az állam, hogy önczeljárt teljesíthesse, szükségletre szorul. A szükséglethez szolgáló anyagi eszközöket egyrészt a polgárok adóztatása, másrészt egyéb önálló gazdalkodása révén fedezi.

Az állam kiadásainál vezérelv mindig az legyen, hogy azok a nemzet jólétét mozdítsák elő. Produktív akkor lesz az államkiadás, ha általa legalább annyit előny nyújtatik a nemzetnek, mint amennyit attól elvonatott.

A szükséglet fedezési alapjául szolgáló adózás fölve pedig az legyen, hogy mindenki képessége szerint adózzék.

Legyen az adó általános, azaz minden állampolgár fizesse azt. Szedessék az a létminimumhoz szükséges összegben felüli tisztá jövedelemből. Ne ellenkezzék az erkölccsal és a polgári, politikai jogokkal; azaz ne nyújtson alkalmat az erkölccsalenség terjesztésére vagy a polgári szabadság esorbitására.

Az állami kiadásoknak a kis jövedelmekre háruló terhei megszüntetése céljából — progresszív adózási rendszer hozandó be, melynek alapján a jövedelem ne arányosan befolyó százalék szerint, hanem nagysága szerint haladványban adóztassék meg.

A magyar kisiparosságra nézve a mai adózási kulcs (10%) nagyon terhes. A méltányosság és igazságosság követelménye, hogy az tetemesen alantabbra szállíttassék le. Mondjuk 3—4 % ra, a mi legjobban felelne meg a kisiparosság adózási erejének.

Felette ajánlatos külön iparadó megállapítása, tekintettel az egyes iparágak viszonyaira.

Egészséges adórendszer alapján az iparosság köteleességszerűen fogja megtenni mindazt, a mi az államháztartás gépezetének működéséhez szükséges.

Az embernek joga van életéhez. Ez emberi jog, melyet a nemzetállam is elismer. Védelem alá kell venni azon minimális eszközöket, melyek az ember létfontartásához szükségesek. Nem a l a m i z s n a ez, hanem, jegyezzük meg jól, az embernek természetadta joga, mit az államhatalomnak is becsülni kell.

Törvényileg kell biztosítani, hogy e tekintetben a polgár élete oltalomban részesíttessék. Az államnak sem lehet érdeke, hogy polgárai megfosztassanak életfontartásuk legelemibb feltételeitől.

Hisz az állam gépezetének is szüksége van egy bizonyos minimális erőnyagra, hogy akadálytalanul teljesíthesse működését, bárhonnán is veszi azt. Ha azonban töle ez megvonatik, — úgy existenciája kockán forog.

Minden polgár létminimumán felüli vagyonához mérten adózzék az államhatalomnak, a létminimumhoz szükséges eszközök felmentendők az adózás alól.

A létminimum nemcsak az adóval, hanem mindenféle követeléssel szemben védve legyen. Ez a családítzhelyszentségének védelme.

A családi tüzhely védelmének (angolul: hom-taid) intézményével, illetve a létminimum biztosításával elérjük azt, hogy a kisiparosságot könnyebben tudhatjuk a középosztály számára fentartani.

Ezen intézmény nem egy oldalulag a kisiparosságra, hanem a többi kisebb (kiszgazda, kis kereskedő, hivatalnok, munkás) existenciákra is teljes egészében kiterjesztendő.

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** özv. Arany Sándorné leányát, Annuskát eljegyezte Hacker Mihály palmonostori s. jegyző, nyugdíjas állományú honvéd főhadnagy.

— **Jótétemény.** Özv. Márton Ferenczné urnő a kórház betegeit és a szegényház lakóit ma délután gazdagon megvendégeli.

— **Keresztbenedekelés.** E hó 3-án áldotta meg a helybeli apát-plebános mint ker. esperes azt a két új keresztet, melyet özvegy Sz. Szabó Györgyné a Kécskei- és Ujszászi utak mentén saját birtokán, állíttatott fel. Az ünnepélyes szertartáson többen is megjelentek, akikhez buzdító beszédet intézett a felszentelő apát-plebános. Ma pedig, a délutáni istentisztelet után, ünnepélyes körmenet vezettetik a Bicskei útra, Bíró István által nagy áldozatkészséggel emeltetett díszes kökeresztbe, amely most fog megáldatni. E hó 14-én pedig a Nagy Sándor polgártársunk költségén, a Czeglédi-úti iskola mellett felállított, hasonlóan díszes kökereszt megáldása végett vezettetik ugyancsak körmenet a keresztbe. Hisszük, hogy a vallásos áldozatkészség eme szép megnyilatkozásai csak buzdítólag fognak hatni városunk r. kath. vallású lakóira s a nagyszabásuaknak ígérkező körmenetek emelni fogják az igazi vallásosságot.

— **Köszönet.** Azért a páratlan vendég szeretetért, melyben Abonyi Lajos szobrának leleplezési ünnepélye alkalmából, a megjelent előkelőségeket és küldöttségi tagokat ft. Levay Mihály apát úr részesítette, hálás köszönetét fejezi ki az ünnepély rendezősege úgy szintén köszönetét nyilvánítja Löffler Miksa és Vajda Adolf úrnaknak épületeik impozáns feldíszítéséért.

— **Adomány.** Az „Abonyi Lajos szobor alap” javára újabban adakoztak:

Dr. Krasznay Gáborné Márton Irma	20	kort.,
úrhölgy	—	—
Antos János úr (2-ik adomány)	10	”
Pongrácz Aladár úr és neje Antos	—	—
Anna úrhölgy	10	”
Pongrácz Katinka	2	”
Pongrácz Margit	2	”

mely összegek átvételét köszönettel elismeri.

Véli Miksa.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az Abonyi Lajos szoborbizottság köszönetét fejezi ki a szoborleleplezése alkalmával szerepelt dalárdának, rendezőségnek, társasköreinknek és mindazoknak, akik közvetve, vagy közvetlenül az ünnepély sikeren fáradoztak.

— **Helyreigazítás.** Lapunk múlt számában, „Vidéki-krónika” cím alatt téves információ alapján közöltük, hogy Antal Balázs ujkécskei főjegyző állásától felfüggesztetett. Miat értesülünk, ez nem felel meg így a valóságnak, amennyiben fel nem függesztetett, csupán valami fegyelmi eljárás indított ellene. — Midőn ezt rektifikáljuk, egyben őszinte sajnálatunkat fejezzük ki a történet fölött és kijelentjük, hogy tőlünk minden rosszszeműség távol állt.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon szülők nevében, kiknek gyermekeik a polgári iskolában táncoktatásban részesültek, azok gardirozásáért hálás köszönetünknek adok kifejezést az igen tisztelt tanári, de különösen a tanárnői karnak. Abony, 1905. máj. 1.

Temesközy Gerzson.

— **Jókai Mór utolsó kézírata.** Jókai Mór, a halhatatlan regényíró utolsó műve a jótékonyágnak az az apoteozisa volt, melyet a József főherceg Szanatoriumi Egyesület fölkerésére írt. Bevezető mondata így kezdődik: „Egy vallás van, melyben mindnyájan egyesülünk: a

szeretetet vallása. Temploma ennek az egész világ egyetlen hiveinek tábora — minden jó emberek. Papja a vallásnak mindenki, aki áldozik. Egyetlen hitágazata van csak, amely így szól: „tedd azt, a mi másnak jó.” Jókainak lényeges szövegét a festsímlőben az oly nemesen buzgólkodó egyesület legközelebbi kiadványában jelenteti meg.

— **Virág Toncsi.** Erről az úrról a következőket írja „Nagy-körös” című lapunk, e-lég szép hangzású neve van, s aki nem ismeri, azt következtetheti belőle hogy legalább is valami vidéki primadonna, akinek a kocsija elől már nem csak a lóvakat de még az ifjúságot is kifogta a lelkes közönség. Annyi igaz hogy Virág Toncsi is énekel sőt hamisabban mint akármelyik primadonna, mert ő nő-imitátor. A főváros ismert nevű primadonáit utánozza ez a nőies arcú úr, oly élethűen, hogy az embert tökéletesen csalódásban ejti. Ma este a színházban művészestélyt tart a következő művészek közreműködésével: Kárpáti Jolán szoubrett primadonna. Ligeti Terike az utolérhető férfi imitátor, Földes István magyar jellem komikus. Helyárak: I. r. páholy 2 frt. II. r. páholy 1 frt. 50 kr. I-ső hely 60 kr. II-hely 40 kr. III. hely 30 kr. Földszinti állóhely 15 kr. Az estély nagyon érdekes lesz, érdemes megnézni.

— **Népmozgalmi adatok április hóri.** A lefolyt április hónap városunk területén a születési esetek száma 62. (Előző év április havában 44, tehát kedvezőbb 18 esettel.) Született 40 fiú, 22 leány; rkath. vallású 53, ev. ref. 8, izraelita 1. Törvénytelen születések száma 5. Házasság április havában nem kötöttett egy sem, holott előző év április havában 13 házasság kötöttett. Elhalt 38 egyén. (Előző év április havában 28) Eddig halálozások száma 180. (Múlt év megfelelő négy havában 118). 21 fi, 17 nő; rkath. vallású 32, reform. 2, ág. hitv. ev. 1, izraelita 3.

— **Nagy hű-hó — semmiért.** Egy közkereseti társaság izetlenkedett itt ma egy hete, a „czeglédi iparos műkedvelők” czíma alatt. Hát ennyi talentummal még otthon sem állhatnák meg, nemhogy még kikiváncsozhatnak a nagy világba a jóhiszemű közönségnek kellemetlenkedni. A haj-

meresztő félszepségeket már kutyába sem vesszük, sem a szerep nemtudásokat, de hogy egy fodrászsegéd erőnek erejével azt akarja elhíttetni, hogy ő leány s ebbeli igyekezetében énekel valami hátborzongató hangon rémséges hamisan, hat ez már több a soknál. De még ez is csak megjárna, de nagyobb baj volt az, hogy ugyanez a jeles úr előveszi Fedák Sári szerepét a „János Vitéz”-ből s megint csak női jelleget kíván ránk tukmálni, ez már örülltség. Mindazonáltal bevettek különféle jótékonycélok örvé alatt 136 kor. 80 fillért; ebből a kiadás volt: Színház bérletre 10 kor.; kivilágítás, kellékes és szolgálatért Szécsényinek 18 kor.; zene 60 kr.; színlap és jegyek 12 kor.; tánczterem 8 kor.; engedély 4 kor.; fiakker 10 kor.; utóöltés 15 kor. 20 fillér; jelvények 3 kor.; összesen 140 kor. 20 fillér. A deficit tehát 3 kor. 40 fillér. Ezért kár volt ide törekedni.

— **203 millió 895.000 korona.**

Ezt az óriási összeget írtatt ki a m. kir. osztály-sorsjáték nyolcz esztendő fenállása alatt. Ha a magyar sorsjáték tervezetét másokéval összehasonlítjuk, el kell ismernünk, hogy a mi sorsjátékunk az egész világon legazdagabb. Nemcsak azért, mert itt találjuk a legnagyobb nyereiményt és mert oly nagyok a nyereményei és mert szerencsés esetben egy milliót is lehet nyerni (ilyen esélyeket a világ egyetlen sorsjátéka sem nyújt) hanem főleg azért, mert tervezete valóban zseniálisan van kidolgozva. A 14 1/2 millió koronányi óriási pénzösszege elhatol a nép legalsó rétegéig. Nyolcz évi fenállása alatt az osztály-sorsjáték szerencse-intézményévé lett, mely nagy hívatást teljesít. Egy pillantást kell csak vetnünk a XVI. sorsjáték ma közzétett tervezetére, hogy meggyőződjünk róla, mily előnyös az ezen sorsjátékban való részvétel.

— **Milyen lesz a nyár?** Egy amerikai hajóskapitány szerint az idén rendkívül szép nyár várható, mert azt észlelte, hogy a viharok a sarki jeget szokatlan korán megszággatták s így előre láthatólag az időjárás nagyon kedvező lesz.

— **Eladás.** Egy fél hold szálló az erdő végén azonnal eladó. Értekezhetni Temesközy Gerzson megbízottal.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Vározkörút 63.

Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatunk

Locomobil és gőzcseplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cseplőgépek, lóhár-cseplők, tisztító-rostak, konkolyozók, kazaló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorveőgépek, Planet jr. kapalók, szecsavágók, répaágok, kukoricza morzsolók, daralók, őrlőmalok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3 vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XVI. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1905. május hó 25. és 26-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1905. évi április hó 30-án.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Gróf Teleki.

Hazay.

